

..תפקידנו דומה למאבק לשיחרור

הכושים והעבדים" אומרת מנהלת

האגודה של צער בעלי חיים

התנועה

לשיחרור

החיות

תרומה שלא תסולא בפז נתקבלה לפני שנים אחדות באגודת צער בעלי חיים, סניף תל-אביב-יפו. סורינה אייזנר, חרג, ישישה גלמודה, עולה מרומניה, שי לא התאקלמה בארץ וסבלה רבות מניכור ומלעג הסביבה, מצאה בשארית חייה ידדי דה נאמנה אחת: כלבתה גררוציה.

כאשר חשה כי קיצה קרב, רשמה הי ישישה בצוואתה כי היא מורישת את כל רכושה — הדירה שבה התגוררה בי שכונת מורשה ברמת-השרון, על מטלטלה — לאגודה. התנאי היחיד שהציבה: שי כלבתה תסופל באופן מסור עליידי האגודת, כך שתסיים את חייה בשיבה טובה, ותמות מות טיבעי.

הכלבה שוכנת בבית-המחסה של האגודת, דה בדרך סלמה 30, שם היא מעבירה את ימיה. עקב התרומה הגדולה שהביאה עימה, היא ווכה ביחס מיוחד, והנית מחור פש במשך מרבית שעות היום ומחייבה יתרה מצד העובדים. כיום היא כבר כלבה קשישה, וגם ימיה קרבים לבוא. מסתבר שגורלה של הכלבה גררוציה

הוא תופעה יוצאת-דופן בקרב בעלי-חיים שאין להם בעלים.

ביטחון לכלב

ולחתול

טח בית-המחסה ביפו נרכש על-ידי האגודה עוד בתקופת המנדט. האנגלים ידועים כעם של אהבי בעלי-חיים, ותודות לתמיכתם נוסדה האגודה בשנת 1927. בימים ההם היו רוב בעלי-חיים, שנהגו משרותי האגודה, בהמות: סוסים, פרדות, חמורים וגמלים, ולא דוור קא כלבים וחתולים.

במילחמת-העצמאות פלשו תושבים לי שטח בית-המחסה, ורק כעבור שמונה שנים, אחרי תהליך מישפטי ארוך ומייגע, הוחזרה הבעלות לאגודה. כיום משמש בית-המחסה כתחנת-מעבר, שבה מוחזקים באופן ארעי 250 עד 300 בעלי-חיים (כולל גורים). על תפקידיה של האגודה מספרת הילדה

מנהלת פרידשטיין

ירושה למשן חיי כלבה —

בית-המחסה לחיות כרחוב סלמה בתל-אביב
„בני-אדם מעריכים רק מה שעולה להם כסף...“

ישנה אגודת-ג, מעין פדרציה, אולם אין לה השפעה על הנעשה באגודות החברות בה.

מכיוון שלכל אגודה מדיניות משלה, יכולים לקרות מיקרים של אי-הבנות, כפי שקרה לדייל אמנון גור ולחברו, התייר חוסה רמון מספרד. כלבתם המליטה תמי שה גורים, לשלושה מהם נמצאו מאמצים, ואת השניים הנותרים הביאו לבית-המחסה של צער בעלי-חיים בנחלת-יצחק. „מכיוון שהגיעו אלי שמועות שבאגודה משמידים חיות“, טוען אמנון גור, „הסברתי שאני מביא את הגורים כדי שימצאו להם מאמי צים, ובשום פנים ואופן אני לא מוכן שי יהרגו אותם. שילמתי 200 ל"י עבור הטיי פול, עד שיאומצו.“

למחרת היום מצאו גור וחברו, ככוחות עצמם, מאמצים לשני הגורים שמסרו לאגודת דה בנחלת-יצחק, כשהגיעו בשנית לבית-המחסה, כעבור פחות מ-24 שעות, כדי לקבל את הגורים בחזרה, הם לא היו עוד בין החיים.

הנהלת צער בעלי-חיים בנחלת יצחק טוענת כי הגורים נמסרו לאימוץ, טענה זו איננה ניתנת לאימות בשל תקנה פני-מית של האגודה, שלפיה אינם מוסרים את שמות המאמצים, הסודיות סביב אימוץ החיות דומה, מבחינה זו, לסודיות שסביב אימוץ ילדים. יש לדבר הצדקה, שכן אירעו (המשך בעמוד 70)

פרידשטיין, שהיא חברה באגודה מזה 12 שנים, והמשמש בחמש השנים האחרונות כיושבת-ראש האגודה: „מרבית החיות שבטיפולנו הן כלבים וחתולים, אך אנו מקבלים כל חיה המובאת אלינו, ומנסים לעזור להן כמיטב יכולתינו.“

„בעבר נהגנו למסור את החיות לאימוץ תמורת פרוטות, רק כדי למצוא להם מעון חם. נאלצנו לשנות את מינהגנו, כי הגענו למסקנה שרוב בני-האדם מעריכים רק מה שעולה להם סכום-כסף ניכר, משום-כך אנחנו דורשים כעת תמורה, הגורמת לקרי-נייה-כלבים להרגיש כי רכישתם ראוייה לתשומת-לב מתאימה מצידם, כי אחרת ילך כספם לאיבוד. אנחנו מרגישים כי גישה זו מצליחה להשיג את מירב הביטחון לכלב או לחתול, העוזב את מעוננו.“ מסירת בעלי-חיים לאימוץ היא רק תחום אחד שבו מטפלת האגודה. תחום אחר הוא הריגתם של בעלי-חיים שאין להם סיכוי למצוא בעלים — או, כפי שמכנה זאת הילדה פרידשטיין — „הרדמה“: „כדי לבלום את מחלת הכלבת“, היא מסבירה, „השוב למנוע את התרבות הכלבים, בכל העולם נלחמים היום נגד התפוצצות ה- אוכלוסין אצל הכלבים והחתולים. באר-צות-הברית משמידות אגודות דומות לי שלנו עשרה מיליון בעלי-חיים בכל שנה, יש פשוט מיספר עצום של בעלי-חיים שאין להם בעלים, והדבר גורם להם סבל רב.“

„אין מי שיטפל בבעלי-חיים העוזבים. הם חולים, אנשים אכזריים מתעללים בהם, ובמיקרה הטוב הם נאספים למטרות מחקר ומבצעים על גופם ניסויים מדעיים. לנו אין די אפשרויות ואמצעים כדי להחזיק בעלי-חיים במעון באופן קבוע. יש לחץ עצום. אנחנו, כתחנת-מעבר, קובי עים לפי הגיל, הגזע והיופי החיצוני של בעלי-חיים, מה הסיכויים שמישהו יאמץ אותו.“

אותם שאין להם סיכויים לכך מושמדים על-ידיה בעזרת שיטות בלתי-מכאובות, הי מומלצות על-ידי אגודת מיקצועית באנג-ליה, המסונפת למכון אוניברסיטאי. ההרג מבוצע, במיסגרת השיטות המתוחכמות, בהתאם לסוג בעלי-חיים וגודלו, וכולל זריקות רעל, אקדח מיוחד הנקרא „אקדח הומאני“, ומיתקני כלורופורם ופחמן דו-חמצני, שלתוכם מכניסים את בעלי-חיים. מיספר בעלי-חיים המושמדים בדרכים אלה עשוי להגיע לעשרות ליום.

עיקור

נקבות

ב ארץ קיימות כמה אגודות צער בעלי-חיים, כולן פרטיות ורשומות כי אגודות וולונטריות עותומניות. כל אחת פועלת בנפרד. בתל-אביב קיימות שתי אגודות כאלה, אחת ביפו ותשניה בנחלת-יצחק, ויש אגודות גם בירושלים ובחיפה. כבאר-שבע נמצאת אחת בשלבי הקמה.

הכלבה גררוציה

— עד שיבה טובה